

Sygn. akt: I ACz 1260/17

POSTANOWIENIE

Dnia 3 października 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Elżbieta Fijałkowska (spr.)

Sędziowie: SA Karol Ratajczak, SA Ewa Staniszevska

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2017 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **R. M.**

przeciwko: **Skarb Państwa- (...)**

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 9 lutego 2017 r. sygn. akt: XIIC 780/16

postanawia:

1. **oddalić zażalenie,**

2. **rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego pozostawić orzeczeniu kończącemu postępowanie w sprawie.**

Karol Ratajczak Elżbieta Fijałkowska Ewa Staniszevska

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy odrzucił pozew przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w (...) i Sądowi Okręgowemu w (...) o kosztach postępowania postanowił orzec w wyroku.

W uzasadnieniu orzeczenia wskazał, że powódka R. M. pozwem z dnia 23 października 2015 r. złożonym przeciwko Skarbowi Państwa - (...) domagała się zapłaty oraz nakazania wydania przez pozwaną Prokuraturę Okręgową w (...) W.. ustaleń w kwestii przestępstw Sądu Rejonowego (...) Wydziału Ksiąg wieczystych i Sądu Okręgowego w (...). W uzasadnieniu powódka podniosła, że w księdze wieczystej dotyczącej nieruchomości, której jest współwłaścicielką dokonano wpisu zmiany wierzyciela. Wpisu tego dokonano w wyniku przestępstwa Sądu Rejonowego i Banku. Powódka podała, że do dnia dzisiejszego nie otrzymała zawiadomienia o wpisie, a jej apelacja na dokonanie wpisu w księdze wieczystej została przez Sąd Okręgowy w (...) oddalona. Powódka zarzuciła także Prokuraturze, że przez 20 lat zataja przestępstwa, jakich dopuścił się bank i sąd. Wobec powyższego powódka domagała się zapłaty od pozwanych kwoty 266.627zł z odsetkami w wysokości 54% od dnia 23 grudnia 1994 r. Pozew w zakresie ustalania prawa lub stosunku prawnego zarządzeniem Sądu Okręgowego w (...) z dnia 25 listopada 2013 r. został zwrócony. W zakresie

powództwa o odszkodowanie Sąd Apelacyjny w (...) postanowieniem z dnia 4 marca 2016 r. wyłączył od rozpoznania sprawę Sędziów Sądu Okręgowego w (...) i wyznaczył do rozpoznania sprawę Sąd Okręgowy w (...)

Po przekazaniu sprawy do Sądu Okręgowego w (...) powódka podtrzymała swoje stanowisko podnosząc, że przez przestępcze i bezprawne działanie pozwanych poniosła szkodę i straciła majątek. Powódka w piśmie procesowym z dnia 28 listopada 2016 r. domagała się kwoty 4.000.000 zł tytułem odszkodowania, podkreślając, że szkoda ma związek z bezprawnym dokonaniem wpisu hipoteki na rzecz banku. W piśmie z dnia 2 grudnia 2016 r. powódka zażądała dodatkowego zasądzenia kwoty 1.000.000 zł z tytułu zniszczenia nieruchomości, gdyż nieruchomość była nieużytkowana przez 23 lata w związku z przestępczymi działaniami związanymi z dokonaniem wpisu hipoteki.

Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa działająca za pozwanych w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc także zarzut przedawnienia. Dodatkowo w piśmie z dnia 12 grudnia 2016 r. wniosła o odrzucenie rozszerzonego pozwu bądź oddalenie powództwa w całości podnosząc, że pomiędzy tymi samymi stronami o to samo roszczenie sprawa została już prawomocnie osądzona przed Sądem Okręgowym w (...) w sprawie o sygn. IC 442/07.

Sąd ustalił, że w sprawie o sygn. IC 442/07 powódka domagała się zapłaty odszkodowania w kwocie 3.000.000 zł z tytułu bezprawnego dokonania w dniu 26 kwietnia 1993 r. wpisu hipoteki przez Sąd Rejonowy w (...) w księdze wieczystej Kw (...), której powódka jest współwłaścicielem. Powódka podniosła, że z tytułu niepowiadomienia jej o dokonaniu wpisu poniosła szkodę, gdyż jej nieruchomość straciła na wartości. Szkoda wynika także z działań Sądu Okręgowego w (...), który zacierał ślady przestępstwa Sądu Rejonowego w (...) poprzez oddalenie apelacji powódki od wpisu hipoteki w księdze wieczystej. W sprawie o sygn. IC 442/07 wydano wyrok, w którym odrzucono powództwo w stosunku do Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego (...) i oddalono powództwo w stosunku do Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w (...), Sądu Apelacyjnego w (...) i Prokuratury Krajowej w W.. Sąd Okręgowy w (...) uznał, że o to samo roszczenie przeciwko Skarbowi Państwa Sądowi Rejonowemu w (...) powódka wystąpiła już w sprawie pod sygn. IC 298/04, gdzie domagała się zasądzenia koty 3.000.000 zł z tytułu szkody, jaką poniosła z powodu działań Sądu Rejonowego wydziału wieczysto-księgowego i niepowiadomieniu jej o dokonaniu wpisu hipoteki w księdze wieczystej. W sprawie o sygn. IC 442/07 Sąd Okręgowy oddalił także powództwo między innymi w stosunku do Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w (...) uznając, że powódka nie wykazała bezprawności działań Sądu Okręgowego w związku z oddaleniem apelacji powódki od dokonanego wpisu hipoteki. Powódka w tym postępowaniu czyniła zarzut zacierania śladów przestępstwa i wydawaniem orzeczeń niezgodnych z żądaniem powódki.

Dokonując analizy żądań powódki zgłoszonych w niniejszym postępowaniu i oceniając żądania zgłoszone w sprawie Sądu Okręgowego w (...) w sprawie IC442/07 Sąd uznał, że powódka wniosła tożsamy pozew przeciwko Sądowi Rejonowemu w (...) oraz przeciwko Sądowi Okręgowemu w (...). Powódka, jako podstawę faktyczną powództwa wskazuje okoliczność dokonania wpisu hipoteki na rzecz banku w księdze wieczystej KW (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w (...). Fakt, że powódka w niniejszym postępowaniu wskazuje różne kwoty z tytułu należnego jej odszkodowania, zwiększając jego wysokość nie przesądza o tym, że występuje z nowymi roszczeniami przeciwko ww. pozwanym. Niewątpliwie, jeśli chodzi o pozwanych Sąd Rejonowy w (...) i Sąd Okręgowy w (...) oraz stronę powodową to strony są takie same zarówno w sprawie Sądu Okręgowego w (...) sygn. IC 442/07 jak i w niniejszej sprawie XIIC 780/16 jak też mają tę samą podstawę faktyczną. Powódka w niniejszej sprawie powołuje te same zarzuty i argumenty, co w poprzedniej sprawie, ponownie zgłaszając żądanie zapłaty odszkodowania z tytułu bezprawnego i bezpodstawnego dokonania wpisu hipoteki, co spowodowało utratę wartości nieruchomości. Wobec powyższego Sąd uznając, że w sprawie nastąpiła powaga rzeczy osądzonej, na podstawie art.199 §1 pkt 2 k.p.c. odrzucił pozew przeciwko Skarbowi Państwa Sądowi Rejonowemu w (...) Sądowi Okręgowemu w (...) pozostawiając do rozpoznania sprawę przeciwko Skarbowi Państwa Prokuraturze Okręgowej w (...)

Zażalenie na powyższe postanowienie złoży powódka. Z treści zażalenia wynika, że powódka wnosi o uchylenie zaskarżonego postanowienia i nadanie sprawie dalszego biegu.

Pozwany wniósł o oddalenie żalenia powódki oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego Skarbu Państwa kosztów postępowania zażaleniowego w tym kosztów zastępstwa procesowego na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie powódki okazało się nieuzasadnione, a podnoszone przez nią zarzuty w całości bezzasadne.

Wbrew twierdzeniom żalącej Sąd I instancji prawidłowo uznał, że w sprawie zachodzą podstawy do odrzucenia pozwu we wskazanym w zaskarżonym postanowieniu zakresie.

W myśl art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c., odrzucenie pozwu nastąpi m.in., jeżeli sprawa o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami została już prawomocnie osądzona. Prawomocnie osądzona sprawa, stosownie do art. 366 k.p.c., korzysta bowiem z powagi rzeczy osądzonej co do tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia sądu, a ponadto między tymi samymi stronami.

Zgodnie z przyjętą w piśmiennictwie i utrwaloną w orzecznictwie wykładnią tożsamość roszczenia zachodzi wówczas, kiedy jednakowy jest nie tylko przedmiot, ale także podstawa roszczenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 1971 r., II CZ 59/71, OSNCP 1971/12/226). Inaczej mówiąc, tożsamość roszczeń zachodzi, kiedy sąd ma w obu sprawach orzec o tym samym, dysponując tymi samymi faktami, które mają spowodować ocenę tego samego żądania i kiedy rozstrzygnięcie jednej ze spraw oznacza rozstrzygnięcie także drugiej. O tym zaś, czy chodzi o tę samą lub inną podstawę faktyczną, a więc o ten sam lub odmienny stan faktyczny sprawy, nie rozstrzygają konkretne twierdzenia strony powodowej lub brak takich twierdzeń, lecz istnienie lub nieistnienie przed zamknięciem rozprawy okoliczności faktycznych, tj. zdarzeń lub stanów składających się na stan faktyczny, z którym norma prawna rozstrzygająca o słuszności żądania wiąże dochodzone skutki prawne.

W niniejszej sprawie powódka R. M. dochodzi od pozwanego Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w (...) Sądu Okręgowego w (...)a także Prokuratury Okręgowej w (...) zapłaty kwoty 4.000.000 zł za wyrządzoną s.. Powódka podniosła, że w księdze wieczystej nieruchomości, której jest współwłaścicielką Kw (...) dokonano wpisu zmiany wierzyciela. Wpisu tego dokonano w wyniku przestępstwa Sądu Rejonowego w (...) i Banku. Do dnia dzisiejszego nie otrzymała zawiadomienia o wpisie, a jej apelacja na dokonanie wpisu w księdze wieczystej została przez Sąd Okręgowy w (...) oddalona. Powódka zarzuciła także Prokuraturze, że przez 20 lat zataja przestępstwa, jakich dopuścił się bank i sąd. W piśmie z dnia 2 grudnia 2016 r. powódka zażądała dodatkowego zasądzenia kwoty 1.000.000 zł z tytułu zniszczenia nieruchomości, gdyż nieruchomość była nieużytkowana przez 23 lata w związku z przestępczymi działaniami związanymi z dokonaniem wpisu hipoteki.

Przed Sądem Okręgowym w (...) w sprawie o sygn. akt IC 298/04 toczyło się postępowanie, w której powódka R. M. dochodziła od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w (...) odszkodowania w kwocie 3.000.000 zł z tytułu szkody, jaką poniosła z powodu nie powiadomienia jej o dokonaniu wpisu hipoteki na rzecz Powszechnego Banku (...) w W. w kwocie 290.000 zł, w księdze wieczystej nr Kw (...) prowadzonej dla nieruchomości położonej w (...) gm. O. stanowiącej współwłasność powódki i jej ówczesnego męża M. M. na zasadach współwłasności majątkowej małżeńskiej. Szkoła powódki miała polegać na stratach związanych z niemożnością rozporządzenia przedmiotową nieruchomością. Przedmiotem analizy Sądu rozpatrującego tę sprawę była legalność postępowania Sądu Rejonowego w (...) tj. badane było, czy Sąd ten dokonał wpisu hipoteki na podstawie wymaganych przez prawo dokumentów oraz, czy dokonał doręczeń zawiadomień zgodnie z obowiązującymi w tej materii przepisami. Wyrokiem z dnia 29 października 2004 r. Sąd Okręgowy w (...) oddalił ww. powództwo. W dniu 28 czerwca 2005 r. Sąd Apelacyjny w (...) w sprawie o sygn. akt I ACa 544/05 oddalił apelację powódki od powyższego wyroku. Postanowieniem z dnia 19 stycznia 2006 r. w sprawie o sygn. akt II CSK 173/05 Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia do rozpoznania wniesionej w tej sprawie skargi kasacyjnej powódki.

Przed Sądem Okręgowym w (...) w sprawie o sygn. akt IC 442/07 toczyło się postępowanie, w której powódka R. M. dochodziła od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w (...) Sądu Okręgowego w (...) Sądu Apelacyjnego (...), Prokuratury Krajowej w W. odszkodowania w kwocie 3.000.000 zł z tytułu z tytułu bezprawnego dokonania w dniu 26 kwietnia 1993 r. wpisu hipoteki przez Sąd Rejonowy w (...) w księdze wieczystej Kw (...), której powódka jest współwłaścicielem. Powódka podniosła, że z tytułu niepowiadomienia jej o dokonaniu wpisu poniosła szkodę, gdyż jej nieruchomości straciła na wartości. Szkada wynikała także z działań Sądu Okręgowego w (...), który zacierał ślady przestępstwa Sądu Rejonowego w (...) poprzez oddalenie apelacji powódki od wpisu hipoteki w księdze wieczystej. Wyrokiem z dnia 30 września 2008 r. Sąd Okręgowy w (...) odrzucił powództwo w stosunku do Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w (...) i oddalił powództwo stosunku do Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w (...), Sądu Apelacyjnego w(...) i Prokuratury Krajowej w W.. W uzasadnieniu orzeczenia wskazał, że o to samo roszczenie przeciwko Skarbowi Państwa Sądowi Rejonowemu w (...) powódka wystąpiła już w sprawie pod sygn. IC 298/04, gdzie domagała się zasądzenia koty 3.000.000 zł z tytułu szkody, jaką poniosła z powodu działań Sądu Rejonowego wydziału wieczysto-księgowego i niepowiadomieniu jej o dokonaniu wpisu hipoteki w księdze wieczystej. W związku z tym w tym zakresie powództwo podlegało odrzuceniu. Natomiast w pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu, albowiem powódka nie wykazała bezprawności działań Sądu Okręgowego w związku z oddaleniem apelacji powódki od dokonanego wpisu hipoteki. W dniu 17 lutego 2009 r. Sąd Apelacyjny w (...), w sprawie o sygn. akt I ACa 40/09 oddalił apelację powódki od powyższego wyroku.

Analiza akt wymienionych spraw Sądu Okręgowego w (...) (IC 298/04 i IC 442/07) oraz żądania powódki zgłoszonego w niniejszej sprawie, jak również dołączonych do sprawy dokumentów prowadzi do wniosku, że powódka wniosła tożsamy pozew przeciwko Sądowi Rejonowemu w (...) oraz przeciwko Sądowi Okręgowemu w (...). Powódka, jako podstawę faktyczną powództwa wskazuje okoliczność dokonania wpisu hipoteki na rzecz banku w księdze wieczystej KW (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w (...). Również w ocenie Sądu odwoławczego fakt, że powódka w niniejszym postępowaniu wskazuje różne kwoty z tytułu należnego jej odszkodowania, zwiększając jego wysokość nie przesądza o tym, że występuje z nowymi roszczeniami przeciwko pozwanym. Powódka w sprawie powołuje te same zarzuty i argumenty, co w poprzednich sprawach, ponownie zgłaszając żądanie zapłaty odszkodowania z tytułu bezprawnego i bezpodstawnego dokonania wpisu hipoteki, co spowodowało utratę wartości nieruchomości.

Wobec tego słuszny okazał się wniosek Sądu Okręgowego, że sprawa została prawomocnie osądzona i w związku z tym zachodzi podstawa z art.199 §1 pkt 2 k.p.c. do odrzucenia pozwu przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w (...) i Sądowi Okręgowemu w (...)

Choć załóżka kwestionuje istnienie przesłanek uzasadniających odrzucenie jej pozwu o odszkodowanie przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w (...) i Sądowi Okręgowemu w (...) to jednak mimo obszerności jej zażalenia, poza szeregiem uwag natury słusznościowej, nie zgłaszała żadnych zarzutów, które mogłyby skutecznie podważyć decyzję sądu w tym zakresie

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie powódki jako bezzasadne. O kosztach postępowania zażaleniowego orzekł na podstawie art. 108 § 1 k.p.c.

Karol Ratajczak Elżbieta Fijałkowska Ewa Staniszevska